

# Democràcia interna

SALVADOR GINER

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 4.06.09

La coincidència d'unes eleccions a la presidència de l'Institut d'Estudis Catalans i de les eleccions al Parlament Europeu m'ha fet a viure amb intensitat el contrast que hi ha entre el sentiment ciutadà envers les unes i les altres. En el cas de la nostra acadèmia nacional, han estat viscudes pels seus electors com quelcom directe, essencial per al present i futur d'una institució viva, que els és propera i en la qual tots ells creuen, com quelcom d'indubtable importància per a la nostra cultura, llengua i nació. En el cas d'Europa, vet aquí que un dels pobles més europeistes del nostre continent, el català, veu l'elecció com remota, distant, de relativament poca conseqüència.

No solament els polítics, sinó també els periodistes i tothom que té dos dits de front expliquen amb molt bones raons per què Europa és important, i com el seu Parlament té una incidència efectiva en les nostres vides. Els seus arguments, però, convencen amb la raó, però no en la conducta. La por universal, avui, és que molt pocs vagin a votar diumenge. Europa interessa, però no mobilitza.

El nivell macrodemocràtic ens deixa indiferents –tot i que ens afecta molt seriosament--, però el nivell micro ens engresca, tot i que, per a molts, només els toqui directament una part, mal sia important, de la seva vida.

És per això que s'imposa una redefinició de la democràcia vinculada a allò que el ciutadà percep com lligat directament a la seva experiència vital. La llei dels grans nombres –cas europeu-- soscava la sensació que un ha

de controlar el seu propi destí. En canvi, allò a què pots posar cara i ulls, allò on l'autoritat és accessible, vulnerable i dialogable, permet molta més democràcia. Per tant, la definició mateixa d'allò que alguns anomenen apatia de la ciutadania s'hauria de revisar. La democràcia en un país es mesura més pel nombre i per la vitalitat de les seves institucions civils, els cossos professionals, els moviments cívics, les empreses cooperatives –per les seves democràcies internes-- que no pas pel volum de votants a un Parlament remot, un diumenge d'estiu. Això us ho diu un europeista convicte i confés. Un ingenu votant a les eleccions europees.